

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1125/2026. (III. 23.) AB HATÁROZATA

bírói döntés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával és *dr. Szabó Marcel* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Kvk.I.39.021/2026/7. számú végzése alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap és a Duna Médiaszolgáltató Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság (a továbbiakban együtt: indítványozók) meghatalmazott jogi képviselőjük (Mayer és Társai Ügyvédi Iroda; eljáró ügyvéd: dr. Mayer Erika) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria Kvk.I.39.021/2026/7. számú végzése (a továbbiakban: kúriai végzés) alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték, hivatkozással arra, hogy a kúriai végzés az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleménynyilvánítási és sajtószabadságot, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, valamint a B) cikk (1) bekezdéséből fakadó jogállamiság, jogbiztonság, előreláthatóság követelményét sérti.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze. A Tisztelet és Szabadság Párt mint jelölő szervezet (a továbbiakban: kérelmező) 2026. február 23-án kifogást terjesztett elő a Nemzeti Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: NVB) arra hivatkozással, hogy az indítványozók megsértették a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában rögzített alapelveket azáltal, hogy a hozzájuk tartozó Kossuth Rádió Facebook-oldalon 2026. február 21. napja óta a jelölő szervezetek közül túlnyomó részt a Fidesz–Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt vonatkozásában számoltak be eseményekről vagy megszólalásokról. A kérelmező a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség elvéből vezette le, hogy az állam – az állami, önkormányzati szerveken, a közszolgálati médián, valamint a közszolgáltatókon keresztül – azonos feltételeket köteles biztosítani azok számára, akik el kívánnak indulni a választásokon. Véleménye szerint a „választási versengés során megkérdőjelezi az egyenlő esélyek elvének érvényesülését az a tény, avagy látszat, amikor a közpénzből működő közmédia [...] semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel”. A kérelmező hangsúlyozta, hogy a „sérlemezett gyakorlat nem lineáris műsorszolgáltatást és nem időszakos kiadványokat érint, az azzal kapcsolatos időbeli előírások jelen esetben értelemszerűen nem érvényesülnek”. Megítélése szerint egy Facebook-oldal szerkesztőinek minden perc esetében lehetőségük van arra, hogy a választási eljárás aktuális, a választópolgárok közössége által leginkább követett eseményeiről számoljanak be. Ugyanakkor a kérelmező és jelöltjeinek nyilatkozatait az indítványozók figyelmen kívül hagyták, megvalósítva az esélyegyenlőség sérelmét.
- [3] 2.1. Az ügyben az NVB a 72/2026. (II. 25.) számú határozatával (a továbbiakban: NVB határozat) a kifogást elutasította, miután kimondta, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjában foglalt alapelvek sérelme a kifogásban leírt cselekmény alapján nem állapítható meg. Az NVB részletesen értékelte a támadott Facebook-oldal jellegét, az azért viselt felelősség természetét és az esélyegyenlőség elvének érvényesíthetőségét. Az NVB ki-

mondta, hogy a Kossuth Rádió a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 203. § 58. pontja szerinti rádiós médiaszolgáltatás, a közszolgálati médiaszolgáltató médiaszolgáltatása. A Kossuth Rádió Facebook-oldala pedig e médiaszolgáltatáshoz kapcsolódó olyan felület, amelyen a médiaszolgáltatás népszerűsíthető, annak tartalmai vonatkozásában figyelemfelhívás közölhető. Ezért az NVB határozat szerint a Kossuth Rádió Facebook-oldalon megjelenő tartalmakért az indítványozók együttesen viselnek felelősséget a választási eljárásban. Az NVB hangsúlyozta, hogy egy Facebook-oldal működtetése médiaszolgáltatásnak nem tekinthető. Figyelemmel pedig arra, hogy a kifogással támadott tevékenység nem az Mttv. szerinti médiaszolgáltatásban jelenik meg, így a kiegyensúlyozottság követelménye közvetlenül nem érvényesíthető. Az NVB ugyanakkor kiemelte, hogy az esélyegyenlőség elvét ebben az esetben is alkalmazni kell. Az NVB megítélése szerint a vitatott Facebook-oldalon a megjelenített tartalmak alkalmasak a választói akarat befolyásolására, és önmagukban véve is lehetséges azokat információforrásként terjeszteni.

- [4] Az NVB a Facebook működési elveinek áttekintésével ugyanakkor kimondta, hogy valamely konkrét Facebook-oldal tekintetében az esélyegyenlőség sérelmét esetről esetre lehet csak megállapítani. A vizsgált oldal tartalomváltozásának (folyamatos bővülésének) hír-, illetve tartalomkövető jellegénél fogva az NVB indokoltnak látta az esélyegyenlőség követelményének teljesülését is dinamikusan, a tartalmak megjelenésére kiható trendek fényében vizsgálni. E vizsgálat eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy egyetlen napnak a kifogásban szereplő beidézett tartalmai önmagukban nem alkalmasak az esélyegyenlőség követelménye megtartásának elbírálására, csupán a kifogásban említett cselekményre és időpontra (kampányidőszak kezdetének napja) hivatkozással nem indokolható ilyen rövid időszakra – nevezetesen egyetlen napra – vonatkozó vizsgálat lefolytatása. Egyúttal megállapította, hogy a kérelmező nem nevezett meg bizonyítékként olyan konkrét hírt, nyilatkozatot, tartalmat, amelynek közzététele indokolt lett volna, ezért a kifogás a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alapelv sérelmét emiatt sem igazolta.
- [5] 2.2. Az NVB határozatával szemben a kérelmező terjesztett elő bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet, amelyben – egyebek mellett – az NVB határozatának a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján történő megváltoztatását kérte azzal, hogy a Kúria a kifogásnak adjon helyt, és a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapítsa meg a jogsértés tényét, b) pontja alapján pedig az érintettet tiltsa el a további jogsértéstől. A bírósági felülvizsgálati kérelem az NVB határozatának jogszabálysértő voltát abban látta, hogy bár az számos kérdésben a kérelmező álláspontjával egyező megállapítást tett (a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megjelenő tartalmakért az indítványozók együttesen viselnek felelősséget a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő esélyegyenlőség alapelvvel összefüggésben; a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alapelv tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség nem a médiaszolgáltatói státusz fennállásának függvénye; az indítványozók mind státuszuk, mind az ellátott közfeladat miatt azonos megítélés alá esnek az állami szervekkel a választási kampány során az esélyegyenlőség betartásával kapcsolatban; a Facebook-oldal tartalmai pedig nem véletlenszerűen, hanem tudatos szerkesztés eredményeként jelennek meg), ennek ellenére a kérelmező álláspontja szerint az NVB téves jogértelmezéssel vonta le azt a következtetést, hogy egyetlen nap nem elegendő a Ve. alapelvi sérelmének megállapításához.
- [6] 2.3. Az indítványozók mint érintettek az NVB határozat helybenhagyását kérték a bírósági felülvizsgálati kérelem alaptalanságára hivatkozva. Az indítványozók a bírósági felülvizsgálati eljárásban vitatták az NVB határozat azon megállapítását, hogy ők együttesen felelnének a támadott Facebook-oldalon közzétett tartalomért. Kifejtették, hogy egy Facebook-oldalnak, annak sajátosságai folytán, nem lehet olyan választói akaratot befolyásoló hatása, amely az esélyegyenlőség torzítására alkalmas lenne. Hangsúlyozták, hogy az aránytalanság önmagában nem elég, és csak akkor állapítható meg jogsértés, ha az aránytalanság oly mérvű, amely a választói akarat befolyásolására objektíve alkalmas. Kiemelték, hogy egy adott Facebook-oldal tartalma, az oldal konkrét megnyitása nélkül csak annak jelenik meg, aki abban a véleménybuborékban szerez információt, amelyet a Facebook neki tulajdonít. Tehát, ha valaki egy jelölő szervezet tartalmait részesíti előnyben, akkor a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megosztott hírfolyamból is csak azok fognak a saját hírfolyamában megjelenni, amelyek az ő preferenciáihoz kapcsolódnak.
- [7] Ebből következően álláspontjuk szerint a Kossuth Rádió Facebook-oldala mint olyan, nem alkalmas a választói akarat befolyásolására. Hangsúlyozták továbbá, hogy nem lehet összemosni a kormány tevékenységével és a kormánypártok mint jelölő szervezetek tevékenységével foglalkozó tartalmakat, mert a kormány tevékenységéről szóló híradás nem tévesztendő össze a kormánypártok kampánytevékenységével. E körben utaltak az Alkotmánybíróság 3130/2022. (IV. 1.) AB határozatára, amely szerint a kormánynak nem tilos kampányidőszakban az állampolgárokat tájékoztatnia.

- [8] Eljárási oldalról kiemelték, hogy a kérelmező az NVB előtti eljárásban nem terjesztett elő bizonyítékot sem arra, hogy a kérdéses Facebook-oldal több nap vonatkozásában megsértette volna a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat, sem arra, hogy az esélyegyenlőség szempontjából milyen hírek hiányoztak a hírfolyamból, és hangsúlyozták, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban az új tények és bizonyítékok felhozatalára vonatkozó rendelkezés nem értelmezhető korlátlan bizonyítékpótlási lehetőségként.
- [9] 2.4. A Kúria a bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet részben megalapozottnak találta. Kifejtette, hogy „miután az NVB határozatot bírósági felülvizsgálati kérelemmel csak a kérelmező támadta, ezért a Ve. 228. § (2) bekezdése alapján irányadó, közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (1) bekezdéséből következően a Kúriának csak a felülvizsgálati kérelemben vitatott kérdéseket kellett vizsgálat tárgyává tenni. Ennek azért van jelentősége, mert az NVB határozata számos, a jogvitához kapcsolódó jelentős jogértelmezési kérdésben már döntött, jogorvoslati kérelem hiányában a Kúriának az NVB határozat ezen, nem támadott megállapításait elfogadottnak kellett tekintenie, s döntése során azokból kellett kiindulnia” (kúriai végzés, Indokolás [46]). A Kúria tényként rögzítette, hogy az NVB határozata nyomán az indítványozók együttesen viselnek felelősséget a választási eljárásban a támadott Facebook-oldalon megjelenő tartalmakért; azt, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldala működtetése médiaszolgáltatásnak nem tekinthető; valamint azt, hogy az ezen oldalon megjelenített tartalmak alkalmasak a választói akarat befolyásolására.
- [10] A Kúria szerint „miután senki nem vitatta a felülvizsgálati eljárásban, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldala nem minősül médiaszolgáltatásnak, ezért helytállóan hivatkozott a kérelmező arra, hogy az NVB határozata ellentmondásos akkor, amikor a Kúria lineáris médiaszolgáltatással kapcsolatos joggyakorlatának a figyelembevétele mellett állapította meg, hogy a kifogás kapcsán »quasi« egy műsorfolyam vizsgálatát kell elvégezni, amely akár két hetes időtartamot is felöllelhet a kampányidőszak során” (kúriai végzés, Indokolás [53]). A Kúria megállapította, hogy a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőség alapelve sérelmét a Kossuth Rádió Facebook-oldala egyetlen nap alatt megjelenő tartalmai vizsgálata során kell értékelni.
- [11] A Kúria álláspontja szerint az a kérdés, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalát miként lehet elérni, az azon megjelenő tartalmakat az algoritmus mikor és kinek jeleníti meg, a jogsértés fennállása körében nem releváns, mert a jogsértés tekintetében annak van döntő jelentősége, hogy az érintettek milyen minőségben felelősek ezen oldal működéséért, azon milyen tartalom jelenik meg és az megfelel-e a választási eljárási alapelveknek. A Facebook-oldal elérése, közösségi véleményt formáló ereje csak a jogsértés súlya, és a bírság kiszabás körében értékelhető. Az NVB határozatának azon megállapítása kapcsán, amely szerint a kérelmező nem nevezett meg bizonyítékként olyan konkrét hírt, nyilatkozatot, tartalmat, amelynek közzététele indokolt lett volna, a Kúria elfogadta a kérelmezőnek a bírósági felülvizsgálati kérelmében megjelölt állításait, hogy melyek azok a 2026. február 21-én megtörtént események, amelyek olyan jelentőséggel bírtak, hogy azok a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megjeleníthetőek lettek volna, figyelemmel arra a körülményre is, hogy azokról más hírportál hírt adott. Erre tekintettel pedig a Kúria úgy értékelte, hogy a kérelmező helytállóan hivatkozott arra, hogy volt olyan kérelmezőhöz köthető tartalom, amelynek megjelenítése az esélyegyenlőség biztosítása érdekében indokolt lett volna.
- [12] 2.5. A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a kérelmező kifogásában hivatkozott, Kossuth Rádió Facebook-oldalán 2026. február 21-én megjelenő tartalmak esetében kirívó aránytalanság állapítható meg, mely a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmét eredményezi, ezért a NVB határozatát a Ve. 231. § (5) bekezdés b) pontja alapján részben megváltoztatta, a Ve. 218. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapította a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja sérelmét, és e körben a Ve. 218. § (2) bekezdés c) pontja alapján az indítványozókat eltiltotta a további jogsértéstől.
- [13] 2.6. A kúriai végzés ellen az indítványozók az 1. pontban foglaltak szerint alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő. Érvelésük két központi elem, egy eljárási és egy tartalmi érv köré csoportosítható. Az előbbi az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állítja arra tekintettel, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részekben az NVB határozat indokolásában foglalt, az NVB határozatának alapját képező megállapításait „eldőlt” kérdésként kezelte, és így érdemi vizsgálat tárgyává nem tette, ezekre vonatkozóan indokolást nem adott.
- [14] Az indítványozók hangsúlyozzák, hogy nekik észszerűen nem állt érdekében az NVB-döntés ellen bírósághoz fordulni, illetve, hogy az indokolás egyes megállapításai ellen erre jogi lehetőségük sem lett volna. Ezért, amikor a Kúria az NVB határozat indokolásának egyes megállapításait kész tényként kezelte, azzal ellehetetlenítette az érdemi védekezésüket, ami az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére vezet. (Az Al-

kormánybíróság ehelyütt megjegyzi, hogy az indítvány szövegében egyes helyeken tévesen az Alaptörvény XVIII. cikke kerül megjelölésre, ugyanakkor a petitumban az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése megfelelően szerepel, egyebekben pedig a szöveggörnyezetből megállapítható, hogy a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra vonatkozik az érvelés, ezért az Alkotmánybíróság a vizsgálat során a XXVIII. cikket vette alapul.) A kúriai végzés alaptörvény-ellenességét állító tartalmi érv szerint a támadott végzés a sajtószabadság korlátozását úgy valósítja meg, hogy annak alkotmányos igazolása az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése alapján nem kellően kidolgozott. Állításuk szerint azzal, hogy a Kúria az esélyegyenlőség alapelve sérelmének vizsgálatát a Kossuth Rádió Facebook-oldala egyetlen nap alatt megjelenő tartalmai alapján tartja szükségesnek, nem egyértelmű, nem kiszámítható és a szükségesnél szélesebb körű beavatkozást valósít meg a sajtószabadságba.

II.

[15] Az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott rendelkezései:

„B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

[...]

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

III.

[16] 1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban eljárva elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz benyújtására vonatkozó feltételek fennállását.

[17] A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés meghozatalától számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozók a kúriai végzést 2026. március 4-én kapták kézhez, alkotmányjogi panaszukat 2026. március 7-én terjesztették elő, így a határidő megtartottnak minősül.

[18] 1.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor terjeszthet elő az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

[19] A konkrét esetben az indítványozók a kúriai végzés meghozatalához vezető eljárásban I. és II. rendű érintettként vettek részt. A kúriai végzéssel szemben további jogorvoslatnak helye nincs. Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozók megjelölték továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozók az alkotmányjogi panasz benyújtását indokolták, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozók kifejezett kérelmet fogalmaztak meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

- [20] 1.2. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ugyanakkor az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {pl.: 3321/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [25]; hasonlóképpen: 3062/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [18]; 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét azonban nem a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás tilalmával összefüggésben állította, így az alkotmányjogi panasz ezen elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételeket.
- [21] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése kapcsán az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az önmagában nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak, ilyenként nem képezheti önálló alkotmányossági vizsgálat tárgyát, csak valamely alapjog sérelmének megítélésénél merül fel, mint vizsgálati szempont, zsinórmérték {vö. 1057/2026. (II. 20.) AB határozat, Indokolás [23]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az indítvány helyenként utal az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmére, ennek kontextusát azonban nem fejti ki, így e tekintetben az Alkotmánybíróság az érdemi vizsgálat lefolytatását mellőzte.
- [23] 1.3. Az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése szerint a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak. E tekintetben megállapítható, hogy az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított szabad véleménynyilvánításhoz való jog egy olyan alapvető jog, amely természeténél fogva nem csak a természetes személyeket illetheti meg. Jelen ügyben azonban az alkotmányjogi panaszból is kitűnően az indítványozók – nem elsősorban a véleménynyilvánítás szabadságához fűződő joguk, hanem a médiaszolgáltatással összefüggő tevékenységük révén az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében biztosított sajtószabadság, valamint a kiegyensúlyozott közérdekű tájékoztatással összefüggő jog sérelmét állították {vö.: 3350/2022. (VII. 25.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [24] 2. Az indítvány nyomán jelen ügyben az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben – figyelemmel az Alaptörvény IX. cikke érintettségének kérdésére – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekintette, hogy a Kúria alkotmányossági mércével mérve eleget tett-e az indokolási kötelezettségének az alkotmányjogi panasszal támadott döntésében a tekintetben, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalán megjelenő tartalmat illetően a Ve. esélyegyenlőségi szabályának [Ve. 2. § c) pontja] miként kell érvényesülnie. Mind ebből következően pedig a kúriai végzés indokolásából kiderül-e, hogy megítélése szerint mi tekinthető olyan „azonos magatartásnak”, amelyek tekintetében a kúriai végzés rendelkező részében foglaltak szerint a jelen alkotmányjogi panasz indítványozóit eltiltotta „a jogsértéssel azonos magatartás jövőbeni tanúsításától”.

IV.

- [25] Az indítvány megalapozott.
- [26] 1. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.
- [27] Az indítványozók a kúriai végzéssel összefüggésben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét is állították.
- [28] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben mindenképp fontosnak tartja, hangsúlyozni, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]; 3095/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [23]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [29]}. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést megalapozatlannak, tévesnek és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] és a jogorvoslathoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányosági kérdésnek {3263/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [29]; 3029/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [33]; 1049/2026. (II. 11.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság áttekintette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező indokolási kötelezettség alkotmányos tartalmát. Az Alkotmánybíróság a

7/2013. (III. 1.) AB határozatában bontotta ki az indokolt döntéshez való jogot és vezette le a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból. Az Alkotmánybíróság szerint: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadságnak abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indoklási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabályok alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezései is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]; hivatkozza a választási eljárás-sal kapcsolatban többek között a 3131/2022. (IV. 1.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indokolt bírói döntéshez való jog az adott bírósági eljárás sajátosságaihoz, az adott eljárási szak sajátos eljárási szabályaihoz is igazodik {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [45]; 3251/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [48]}.

- [30] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]}.
- [31] A fentiekben bemutatott általános szempontokat az Alkotmánybíróság a Ve. kapcsán is irányadónak tekintette {például: 3210/2024. (VI. 13.) AB határozat, Indokolás [35] és [37]; 3131/2022. (IV. 1.) AB határozat, Indokolás [27]–[29], [35]; 3256/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [31]–[32]}.
- [32] Összefoglalóan, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból levezetett indokolt bírói döntéshez való jog az eljáró bírósággal szemben a döntés érdeme szempontjából lényeges körülmények megfelelő indokokkal történő alátámasztását követeli meg.
- [33] Az Alkotmánybíróság az ismertetett gyakorlatát a jelen ügyre vonatkozóan is irányadónak tekintette, és annak figyelembevételével vizsgálta meg a támadott kúriai végzés indokolását.
- [34] 2. Az Alkotmánybíróság vizsgálata eredményeként az alábbiakat állapította meg.
- [35] A Kúria az alkotmányjogi panasszal támadott döntése indokolásának [49] bekezdésében – visszautalva az NVB határozatának [36] bekezdésére – jelen ügyre vonatkoztatott összegzéseként azt rögzítette, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatóhoz tartozó Facebook-oldal üzemeltetése során is meg kell felelni a Ve.-ben szereplő rendelkezéseknek és alapvető előírásoknak.
- [36] A Kúria továbbá végzése indokolásának [52] bekezdésében megállapította, hogy az NVB téves jogértelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy egy nap bejegyzései nem alkalmasak a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti esélyegyenlőségi alapelv sérelme vizsgálatára. A kúriai végzés indokolásának [55] bekezdésében rámutatott arra is, hogy a Ve. alapvető követelményeinek teljesülése vizsgálata során a hosszabb időtartam vizsgálatára vonatkozó kúriai joggyakorlat figyelembevétele indokolatlan volt. A Kúria megállapította, hogy értelmezhetetlen egy Facebook-oldal esetében a műsorfolyam fogalma, a műsor megjelenési gyakorisága, a műsorrend előzetes bejelentése, meghatározása, amely jellemzők a lineáris médiaszolgáltatás esetében a hosszabb időtáv elfogadására indokot adott. Ezért a Kúria megállapította, hogy a Ve. esélyegyenlőségi alapelve [Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja] sérelmét a Kossuth Rádió Facebook-oldala egyetlen nap alatt megjelenő tartalmi vizsgálata alapján kell értékelni. Ezen álláspont kialakítása során a Kúria azt rögzítette, hogy figyelemmel volt a Facebook felhasználók használati szokásaira, ezen keresztül arra, hogy az aktuális bel- és külpolitikai hírek mindig napi eseményként bírnak jelentőséggel.
- [37] A Kúria végzése indokolásának [54] bekezdésében maga is egyértelműen rögzítette, hogy – mivel az a jogorvoslati eljárásban egyébként sem volt vitatott – a Kossuth Rádió Facebook-oldala nem minősül médiaszolgáltatásnak, így a médiaszolgáltatásokra vonatkozó törvényi szabályokhoz kapcsolódó joggyakorlatból eredő követelményeket sem tartotta analógiaként az adott ügyre vonatkoztathatónak. Ez az alapvető tény a jelen ügy megítélése szempontjából különös súllyal bír, mivel a Kúria ennek ellenére olyan követelményrendszert alkalmazott az indítványozóval szemben, amelynek tartalma lényegében (részben) megfelel a médiaszolgáltatókra vonatkozó Mttv.-beli kiegyensúlyozottsági szabályokból levezetett elvárásoknak.

- [38] A Kúria a Ve. esélyegyenlőségi alapelvét ugyanis tartalmilag lényegében azonosította az Mttv. kiegyensúlyozottsági követelményével, miközben a médiaszolgáltatásokra kidolgozott joggyakorlat egyes elemeitől – kielégítő indokolás nélkül – eltekintett.
- [39] Az Alkotmánybíróság rámutat: a Kúria nem adta indokát annak, hogy egy olyan platform esetében, amelyet maga is kifejezetten kizárt a médiaszolgáltatás fogalmából, miért érvényesíti mégis – részlegesen és szelektíven – a médiaszolgáltatásokra vonatkozó tartalmi követelményrendszer logikáját. Így a Kúria indokolása nem ad alkotmányosan kielégítő magyarázatot arra, hogy miért tartja alkalmazhatónak a Ve. esélyegyenlőségi alapelvnek olyan értelmezését, mely lényegében a tartalmi kiegyensúlyozottsággal egyezik meg, miközben a médiaszolgáltatásokra vonatkozó követelményrendszer más elmeinek alkalmazásától – így például a hosszabb folyamatos műsorfolyamon alapuló értékelési időtávtól – kielégítő indokolás nélkül tekintett el.
- [40] Ez a belső következtetlenség alkotmányjogilag nem elhanyagolható: a Kúria döntése egyszerre hivatkozik a hatályos szabályozás alkalmazhatatlanságára és alkalmaz mégis abból eredő egyes tartalmi mércéket, anélkül, hogy e látszólagos ellentmondást feloldaná.
- [41] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a támadott döntés vonatkozó indokolása tehát e tekintetben is hiányosságban szenved (az indokolás [55] bekezdésében lényegében tautologikus érv jelenik meg), mindennek pedig alapjogi kihatása van, figyelemmel az esélyegyenlőség elvének a választójog szabályaival és az Alaptörvény IX. cikkének rendelkezéseivel való szoros tartalmi összefüggésére is. A döntések indokolásának különösen hangsúlyos szerepe van a választási eljárásban, amely a demokratikus közhatalom gyakorlásához szükséges felhatalmazás megadása szempontjából kiemelt jelentőséggel bír.
- [42] A Kúria döntésében kifejezetten, a jogalkotó hatáskörébe tartozó szabályozás hiányában, tehát önkényesen, olyan tartalmat tulajdonított a Ve.-nek, amely abban nem szerepel, ezen értelmezésével a törvényhozó akaratán túlterjeszkedve lényegében a hiányzó szabályozást saját maga pótolta {16/2019. (V. 14.) AB határozat, Indokolás [38]}.
- [43] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy amennyiben a választási kampány során „a tartalom esélyegyenlőség követelményeinek való megfelelése” vizsgálata a Kúria által is megerősítetten „újszerű” kérdésként merül fel a Kúria előtti eljárásban, abban az esetben ez a Kúria oldalán egyfajta fokozott indoklási kötelezettséget alapoz meg, figyelemmel a Kúria által médiaszolgáltatásnak „nem minősített” közösségi médiaoldal korlátozását érintő alapjogi összefüggésekre, valamint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltakra.
- [44] Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kúria döntését annak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközése okán megsemmisítette.

Budapest, 2026. március 13.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [45] A határozat rendelkező részét támogatom, indokaim azonban eltérnek a határozatban foglaltaktól.
- [46] Amint azt a Kúria is megállapította, a „jogvitában vizsgált, egy közszolgálati médiaszolgáltató Facebook-oldalára feltett tartalom esélyegyenlőség követelményeinek való megfelelése vizsgálata olyan újszerű kérdés”, amelyhez nem tapad joggyakorlat (Kúria Kvk.I.39.021/2026/7. számú ítélet, Indokolás [71]).
- [47] Úgy vélem, ez az, ami felveti a választási eljárás alapelveinek érvényesülésével kapcsolatos szempontok mélyebb vizsgálatának szükségességét, annak a jogalkalmazó általi értelmezését, hogy milyen kötelezettségek és kötöttségek fakadnak a választási eljárásnak a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában rögzített alapelvéből. A konkrét ügyben – az indokolt bírói döntéshez való jogra mint a tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványára visszavezethető módon – elengedhetetlennek mutatkozik annak kifejtése, hogy az állami háttérű közszolgálati médiaszolgáltató által kampányidőszakban folytatott – de formálisan médiaszolgáltatásnak nem minősülő –, a nyilvánosság tájékoztatására irányuló tevékenység vonatkozásában miként és milyen terjedelemben alkal-

mazandó a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség követelménye. A jogalkalmazónak világossá kell tennie azokat a mérlegelési szempontokat és értelmezési lépéseket, amelyek alapján megállapítható, hogy a hivatkozott alapelv az adott tényállási helyzetben milyen tartalommal és milyen terjedelemben irányadó. Az indokolási kötelezettség teljesítése ily módon nem csupán a konkrét ügy eldöntése szempontjából bír jelentőséggel, hanem a kiszámítható jogalkalmazás követelményének érvényesülését is szolgálja.

Budapest, 2026. március 13.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró különvéleménye

- [48] Nem értettem egyet az Alkotmánybíróság döntésével, mert álláspontom szerint a döntés a támadott kúriai végzés alkotmányos jelentőségét nem a maga súlyának megfelelően értékelte és a döntés megsemmisítését nem láttam indokoltnak. A Kúria döntésének a lényege az az alapvető alkotmányos kérdés, hogy mit jelent a választási esélyegyenlőség követelménye egy olyan intézménynél, amelyet a jogrend a közösség tájékoztatására, a demokratikus közvélemény szolgálatára és a közszolgálati eszméjének megvalósítására hívott életre. A közszolgálati médiaszolgáltatás törvényi feladatai között a jogalkotó maga nevesíti a kiegyensúlyozott, pontos, alapos, tárgyilagos és felelős hírszolgáltatást, az eltérő vélemények ütköztetését, valamint a sokszínű, többféle értékrendet bemutató műsorok közzétételét; a törvény azt is rögzíti, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatás az új digitális és internetes médiaszolgáltatások közérdeket szolgáló használatára is törekszik. E törvényi környezetből világosan az következik, hogy a közmédia nem egyszerű médiapiaci szereplő, hanem az állampolgárok tájékoztatásával kapcsolatban sajátos közjogi felelősséget viselő intézmény.
- [49] Úgy gondolom, hogy a határozatnak érdemben kellett volna foglalkoznia IX. cikk sérelmével. Az ügy központi alkotmányjogi kérdése éppen az volt, hogy miként viszonyul egymáshoz a közmédia intézményi szabadsága és a közmédia intézményi felelőssége, illetve milyen tartalmat ad a Ve. esélyegyenlőségi klauzulája akkor, ha azt nem magánmédiumon, hanem közpénzből fenntartott, közfeladatot ellátó tájékoztatási fórumon kell alkalmazni.
- [50] A kúriai végzés világos és alkotmányosan védhető. A Kúria abból indult ki, hogy a Kossuth Rádió Facebook-oldalának működtetése nem minősül médiaszolgáltatásnak, ezért az Mttv. lineáris médiaszolgáltatásokra szabott, hosszabb időtávú kiegyensúlyozottsági logikája közvetlenül nem alkalmazható. Ugyanakkor a Kúria azt is hangsúlyozta, hogy ez a Facebook-oldal nem azonosítható magánszemély oldalával: a közszolgálati médiaszolgáltatóhoz kapcsolódik, működtetése és szerkesztése központi költségvetésből valósul meg, tartalmi pedig nem véletlenszerűen, hanem tudatos szerkesztői döntések eredményeként jelennek meg. Ebből vonta le azt a következtetést, hogy a terület kampányidőszakban is köteles megfelelni a Ve. rendelkezéseinek, mindenekelőtt a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség követelményének. Másképpen fogalmazva: a Kúria nem a médiajogi kiegyensúlyozottság rezsimjét „húzta rá” a Facebookra, hanem a választási jog alapvető minimumát alkalmazta egy olyan intézményi kommunikációs térre, amely a választói akarat befolyásolására alkalmas. A Ve. esélyegyenlőségi alapelvének alkalmazása tehát nem a hiányzó szabályozás bírói pótlása, hanem meglévő törvényi norma új tényállásra történő alkalmazása. Ez jogértelmezés, nem jogalkotás.
- [51] Az állam által létrehozott és közpénzből fenntartott tájékoztatási intézménynek a demokratikus nyilvánosságban nem egyszerűen joga, hanem sajátos alkotmányos felelőssége van. A közszolgálati eszméjének szolgálata: pártatlan, elfogulatlan, széles körű, megbízható és többoldalú tájékoztatás nyújtása. E felelősség nem tűnhet el pusztán azért, mert a kommunikáció nem rádióműsorban vagy televíziós híradóban, hanem egy intézményi Facebook-felületen történik. Ellenkezőleg: ha a törvény maga a közszolgálati médiaszolgáltatást kiegyensúlyozott, tárgyilagos és pluralista tájékoztatásra hivatott intézményként határozza meg, akkor e rendeltetésnek a tevékenység minden olyan formájában érvényesülnie kell, amely ténylegesen alkalmas az állampolgárok tájékoztatására és a választói akarat befolyásolására.
- [52] Ebből a szempontból különösen jelentős, hogy az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata maga is elismerte: a közhatalmi szerv által fenntartott, közpénzből működtetett sajtótermékek esetében alkotmányosan igazolható a tájékoztatásra vonatkozó sajátos követelmények előírása. A 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat a helyi önkormányzati lap kapcsán kifejezetten rámutatott arra, hogy választási időszakban megkérdőjelezi az egyenlő esélyek érvényesülését, ha az ilyen, közhatalmat megjelenítő fórum semleges pozícióját feladva az egyik jelölő szervezet vagy jelölt mellett tűnik fel; az AB ugyanezen határozatban azt is elfogadta, hogy a közhatalmi szer-

vek által fenntartott kiadványok kivételt képezhetnek a szerkesztési szabadság általános szabálya alól, és kampányidőszakban kiegyensúlyozott, elfogulatlan tájékoztatásra kötelesek, egyik jelöltet vagy jelölő szervezetet sem támogathatják vagy diszkriminálhatják. Ez a logika nem gyengíti, hanem kifejezetten erősíti a kúriai végzés alkotmányos alapját.

- [53] Az ügy azt a kérdést vetette fel, hogy mit kíván meg az Alaptörvényből fakadó demokratikus közvélemény-védelem és a választási esélyegyenlőség elve egy állami tulajdonú, a polgárok tájékoztatására alapított intézménytől. Erre a kérdésre az a válasz adódik, hogy az ilyen intézménynek a társadalom egésze felé sajátos felelőssége van: tevékenységének minden formájában – a klasszikus médiaszolgáltatásokon túlmenően az általa működtetett digitális felületeken is – köteles a pártatlanság, az elfogulatlanság, a széles körű információnyújtás és a kiegyensúlyozottság alkotmányos mércéjéhez igazodni.
- [54] Az állam által a polgárok információval való ellátására alapított intézmény alkotmányos rendeltetése az, hogy a demokratikus közvélemény kialakulását szolgálja. A közszolgálatiáság ezért nem formai címke, hanem sajátos közjogi és alkotmányos felelősség: pártatlan, elfogulatlan, széles körű és kiegyensúlyozott tájékoztatás nyújtásának kötelezettsége a tevékenység minden olyan formájában, amely ténylegesen alkalmas a választópolgárok tájékozódásának alakítására. E felelősség a digitális térben sem gyengül. Ha a közmédia intézményi felületein tudatos szerkesztői döntések eredményeként kirívó és egyoldalú politikai aránytalanság jön létre, az már nem a szerkesztői szabadság alkotmányosan védett gyakorlása, hanem a választási esélyegyenlőség sérelmére vezető intézményi működés. Véleményem szerint az Alkotmánybíróságnak ebben az ügyben annak kimondása lett volna a feladata, hogy a közpénzből fenntartott, a polgárok tájékoztatására rendelt közmédia kampányidőszakban fokozott felelősséget visel azért, hogy a demokratikus nyilvánosságot, a választási esélyegyenlőséget és a pluralista tájékozódás feltételeit a tevékenységének minden formájában őrizze.

Budapest, 2026. március 13.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/825/2026.

• • •